

Donaco
de ^A
Unua Esperanto Unuigo en Vieno

KONEDS E KONILS

FA

LAUTELS DÄNIK.

I.

700439-A

KONEDS E KONILS

FA

LAUTELS DÄNIK.

LOVEPOLAM

Dub

WILH. HANSEN,

VPA.-PLOFED.

KÖBENHAVN.

PÛB DE M. F. von BLAUNFELDT.

1888.

NINÖF.

H. C. Andersen: Dökil nejönik.

M. Goldschmidt: Denulogam.

Rud. Schmidt: Kläns neita.

H. Drachmann: Löf e telegam.

H. C. Andersen:

Dökil nejönik.

In laned valikos äbinos lejönik; äbinos hitüp!

Glem äbinom yelibik e zab äbinom glünik; sigayeb ästanom kumo in meids glünik, e us stor ko futs lonedik e ledik oka äspatom e äpükatom ägüpānapüko, bi püki at ilenadom dub mot okik. Fots gletik ästanoms linü feils e meids, e laks dibik äbinoms zenodü fots; dido, — in laned äbinos lejönik!

In lunid sola ledom bäledik pezümöl de kanads äseistom, e se mön ledoma e jü vat plans gletik lukeba äglofoms, e ats ālaboms bledis, kels äbinoms so geilik, das cilils ākanoms stanön dis gletiküns; is äbinos kofudik äs in fot gletikün. Is jidök eseistof su smabed

oka; esötof lekuvön nögis oka, ab nu äbinof en ti fenik, bi ädulos so lonedo, e bi no ofen jidök votik ävisitof ofi; jidöks votik älöfofs vilik-üno svimön in kanads ka siedön dis lukeba-bleed al lupükön ko of.

Fino nögs äslidoms: »Pip! pip!« äsagoms, yenögs valik ivedoms lifik e kaps valik äpub-oms.

»Rap! rap!« äsagof, e täno äspidoms e älogoms valöpo dis bleeds glünik, e mot omas ädalof, das älogoms, bi glün binom gudik plo logs.

»O! vol binom so gletik!« dökils valik äsagoms; bi vo nu älaboms spadi gletikum, ka ven äseistoms in nög.

»Li-klödols, das at binom vol lölik?« mot esagof, »tenomok etaflanü gad ini fels predela, ab us nevelo ebinob! — Li-binols is valiks?« e täno äsustanof: »No, labob no valikis! nög gletikün seistom nog us; kiüp binom pefinöl! nu suno binob fenik!« e poso denu äseitof oki. —

»Benö, liko stadol?« jidök bäledik, kel eköm-of al visitön ofi, esäkof.

»Dulos so lonedo ko nög at!« esagof jidök,

kel eseistof, hog no okömom in at! ab nu, logolös votikis; binoms dökils lejönikün, kelis elogob! valiks leigoms fati okas, stupeli at! no okömom al visitön obi.

»Letolös obe logön nögi ut, kel no oslidom!« bäledik äsagof, »ologol, das binom gana-nög! so i pecütob vöno. -- Letolös obe logön nögi! — lesi, at binom gananög gletik! letolös ate blibön e tidolös cilis votik svimön!«

»Ye oseistob nog bletimo su at!« jidök äsagof; »nu eseistob lonedo, so kanob seistön nog in tim anik.«

»Glidö!« jidök bäledik äsagof, e täno ämogolof. —

Fino nög gletik eslidom. »Pip! pip!« nimil esagom e epubom; äbinom so gletik e so nejönik. Jidök älogedof omi: »Binol vo dökil legletik!« äsagof; »nek dökilas votik leigom oli! li-binol ganil sembal!«

Odelo äbinos stom legudik e lejönik; sol älitom su lukebs glünik valik. Mot dökilas ko famül lötik oka ägolof al kanad: Klatj! äbunof in vat: »Rap! rap!« äsagof e dökils äbunoms i in vat; vat äkömom ovü kaps omas, ab äge-

kömoms foviko e äsvimoms so gudiko; futs ägoloms gudiko e dökils valik äbinoms in vat, sägo dökil nejönik e gedik i äsvimom.

„Binom nejönik!“ mot äsagof; „ab gebom futis oka gudiko; binom dökil lönik oba! veläto binom ze jönik, ven logedon ati! rap! rap! — kömölsös nu ko ob, e odukob olis ini vol, e bitopön olis in dögayad, ab blibolsös nilü ob, das nek otlidom su ols, e kautolsös demü kat!“

E täno äkömoms ini dökayad. Äbinos böset lejekik ino us, bi äbinoms famüls tel, kels ädikodoms demü fitakap, e poso ye kat ägetom ati.

„Logolsös, so stados in vol!“ mot dökilas äsagof e ädaifof tipamudi oka, bi of i ävipof labedön fitakapi. „Gebolsös nu futis!“ äsagof, „spidö e glidolsös jidöki bäledik usik! binof cädikün atas valik is; labof blodoti spänik, kludo binof gletik, e logols, das labof luklöfi ledik zü fut; binos vemo venudik e sik gletikün, keli dök sembal okanom getön, atos binos so vemo, das no vilon nelabön ofi! — Spidö! — Rap!“ —

E äspidoms; ab döks votik logedoms omis

e āsagoms kleiliko: Benō! nu ogetobs i dōkilis at; binobs ya tu mōdik, e ye —; e fi, dōkil ut binom so nejōnik, no osufobs omi! — e foviko dōk sembal āspidom al beitōn omi in nāp.

„No beitolōs omi!“ mot āsagom, „nofom neki!“

„Lesi, ab binom tu gletik e drolik!“ āsagom dōk, kel ibeitom omi, „e kludo oflapobs omi.“

„Cils olik binoms jōnik!“ āsagof jidōk bāledik ko luklōf ledik zū fut: „valiks binoms jōnik sesumū at, no binom jōnik! āvipobōv, das ākanol denumekōn omi!“

„Atosi no kanob, o vom benik!“ mot dōkilas āsagof, „no binom jōnik, ab binom nim legudikūn e svimom so venudiko, gudikumo ka votiks; niludob, das ovedom jōnik, ven binom bāledikum, u das lātumo ovedom smalikum! eseistom tu lonedo in nōg, e kludo no egetom fōmi velātik!“ e tāno āplōkof omi in nāp e āsmufof bōdapenis oma: „E zu binom omdōkil“, āsagof, „kludo no binos so veūtik! klōdob, das ovedom stenūdik, e atos oyūfos omi!“

„Dökils votik binoms venudik!“ bäledik äsagof; „nu at binom lom olsik, plidolsös, e if otuvols fitakapi sembal, blinolsös obe ati!“ —

Nu äbinoms in lom.

Ab dökil misalöfik, kel läto ikömom de nög, e kel äbinom so nejönik, päbeitom e päfopom ä fa döks ä fa goks. „Binom tu gletik!“ valiks äsagoms. Dökil misalöfik äbinom so glumik, bi äbinom so nejönik e bi päfopom fa nims valik dökayada.

So ästados in del balid, e poso ävedos badlikum e badlikum. Dökil misalöfik päyagom fa valiks, sägo gem oma äbinom so badik, bi äsagom egelo: „Vipobs, das kat äsumomöv oli, stupel nejönik!“ e mot äsagof sägo: „Vipob, das äbinolöv in höl!“ e döks äbeitoms omi, goks äflapoms omi, e jidünel, kel äblinof nimes fidi, äjokof omi ko fut.

Poso ägonom e äflitom ovü bud; bödils pejeköl in bujadems äflitoms in lut. „Binos, bi binob so nejönik!“ dökil äniludom e äjötom logis oka, ab ägonom ye bivedo, täno äkömom in lulak gletik, kiöp döks foetik älödoms. Is äseistom in neit lölik, äbinom so fenik e so glumik.

Gödelo döks foetik äffitoms in lut, e älogedoms kopaneli nulik: „Kim binol?“ äsäkoms, e dökil äflekoms oki e äglidom omis äs gudiko äs äkanom.

„Binol vemo hetlik e nejönik!“ döks foetik äsagoms, „ab binos neveütik, if te no omatol eki in famül obsik!“ — Misalöfik! no älabom tiki at: matokön; te ädälom seistön bevü jogs e dlinön lulakavati nemödik.

Us äseistom in dels tel, täno gans foetik tel äkômoms; äbletimo äkômoms de nög, e kludo äbinoms so pleitälük.

„Lilö, o kopanel!“ äsagoms: „Binol so nejönik, das löfobs oli vemo! Li-vilol flitön ko obs e vedön böd votöpik? nilü is in lulak votik jigans foetik binofs, kels binofs so svidik e so jönik, e kels valiks kanofs sagön: Rap! Ba kanol binön läbik us, bi binol so nejönik!“ — — —

„Pif! paf!“ ätonos otüpo, e gans bofik äfaloms in jogs, e vat ävedom ledik äs blud, bi gans äbinoms nelifik nu; „pif! paf!“ ätonos denu, e kums gletik ganas äffitoms se jogs, e poso äjuton denu. Yag gletik äzitom; yagels äseistoms valöpo in lulak, sägo ans äseistoms

ätenoms okis

su bimalams, kels ~~ätenokoms~~ ovü jogs; smok yulibik äveadom zümöpi; in släm yagadogs äkômoms, klatj! klatj! jogs e rids äveboms val-öpo; äbinos jekam plo dökil misalöfik, äflekom kapi oka al getön oti dis flitad, e otüpo nilü om dog legletik ästanom, lineg älagom se mud omik, e logs älulitoms lejekiko; äpladom lumudi oka bifü dökil, äjonom dökile tutis japik — e plask! ägegolom nen sumön dökili.

„O, Gode dani!“ dökil äseifom, „binob so nejönik, das sägo dog no mägom beitön obi!“

E poso äseistom lestiliko, du jutajods äflitoms da jogs, e du juts e juts ätonoms. Pozendelo äbinos stilik, ab nihil misalöfik no ädälom sustanön, ävaladom nog in düps mödumik, e täno äspidom gonön se lulak e ägonom ovü fels e meids; ävienos, so das äbinos fikulik plo om kömön bivedo.

Vendelo ärivom ludomi pöfik e smalik; at äbinom so misalöfik, das no ä nolom, va äfalomöv atafano u etaflano, e kludo no äfalom. Ävienos so, das dökil ämütom siadön oki su göb al no falön; e vien ävedom badlikum; täno älogom dökil, das yan pilivom se gin, e

älagom so slobiko, das äkanom kōmōn ini cōm da slit, e so ädunom.

Is motil bäledik älōdof ko kat e jigok okik; e kat äkanom klugōn bäki e spagōn, ven rōbon helis oma; jigok älabof futis smalik e blefik: änōgof, e motil älōfof ofi äs cili oka.

Gōdelo älogon foviko dōkili foginik, e kat äbeginom klugōn bäki e jigok äluvokof.

„Kisi“, motil äsagof e äzilogof, ab no älogof gudiko, e kludo äniludof, das dōkil gletik äbinom dōk pinik, kel ipōladukom oki.

„Binos vo fan gudik!“ äsagof, „nu okanobs getōn dōkanōgis, if no binom omdök! o, blüfobs!“

E poso dōkil päblüfom in vigs kil, ab no änōgom. E kat äbinom sölel in dom e jigok äbinof jisölel, e egelo äsagoms: „Obs e vol!“ bi äniludoms das äbinoms lafadil e lafadil gudikün. Dōkil äniludom, das ädālon labōn niludami votik, ab atosi jigok no äsufof.

„Li-kanol nōgōn?“ äsākof.

„No!“

„Benō! takedolös kludo!“

E kat äsagom: «Li-kanol klugön bäki e spagön?»

»No!»

»Benö! kludo no mütol labön niladami, ven lisanelis pükoms!»

E dökil äsiedom in cemagul e äbinom vemo glumik; täno ämemom luti flifik e lunidi sola; älevipom vemo svimön su vat, e atosi äsagom jigoke.

»Li-binol fopik?» äsäkof. »Dunol nosi, kludo egetol vimis! Nögolös u spagolös, e täno vims at odepuboms.»

»Lesi! ab binos so lesumik svimön su vat!» dökil äsagom, »binos so lesumik getön vati ovü kap oka e binön dis vat!»

»Li-binos gälod so gletik!» jigok äsagof, »binol fopik! Säkolös kati, binom visedikün, keli sevob; no löfom svimön su vat u binön dis vat! e ob —! Sägo kanol säkön sölefi ob-sik, vomis bäledik, nek in vol lölik binom visedikum ka of! li-niludol, das löfof svimön u binön dis vat -«

„No kanols kapälön obi!“ dökil äsagom.

„If obs no kanobs kapälön oli, nek okanom kapälön oli! li-niludol, das binol visedikum ka kat e vom, e ka ob —! No simulolös oli, o flen obik! e danolös Godi ola plo valikos, kelosi edunon plo ol! Binol in cöm vamik e labol sogi, de kel okanol lenadön, ab binol lupükel, e no binos gälodik kosadön oli! kanol klödön obi! vipob ole valikosi, kel binos gudik, sagob ole nelesumöfis, ab dub atos sevon flenis oka! nu nögolös e lenadolös spagön!“

„Klödob‘ das omotevob in vol gletik!“ dökil äsagom.

„Benö! dunolös so!“ jigok äsagof.

E poso dökil ämogolom, äsvimom su vat, äbinom dis vat, ab nims valik älogedomis omi ko naud demü nejön omik. —

Nu fluküp äbeginom, blede bimas in fot ävedoms yelibik e blonik, vien ämosumom omis so, das äfaloms su glun, e lut äbinom so kalodik e dagik, lefogs äninöfoms jodi e nifi, e su bud ästanom rab, luvoköl „ra! ra!“ demü ka-

lod; lesi äkanon flodön vemo, ven en ätikon:
dökil misalöfik no ästodom gudiko!

In vendel sembal, sol ädisom so jöniko,
kum bödas gletik e lejönik äkōmom se bujad-
em, dökil nevelo ilogom bödis so jönik; äbin-
oms levietik e älaboms nökebis lonedik e
blegik; äbinoms svans, ämekoms tonik seled-
nik, äsetenoms flitadis lejönik e lonedik okas e
ämoffitoms de läns kalodik al läns vamikum;
äflitoms so geiliko, das dökil nejönik ti ävedom
glötik, äflekōm oki in vat, ätenom nökebi oka
e ämekom toni so dudlanöl e selednik, das en
ävedom dledik. O, no äkanom fögetön bödis
at, bödis läbik at, e ven no fälo äkanom logön
omis, äsvimom dis vat, e ven ägekōmom su löpa-
plen, äbinom vemo kofudik. No äsevom nemi
bödas at, no änolom, kiöp äflitoms, ab ye älöf-
om omis umo ka eki in vol; äbinom leno
glötik, no ävipom oke jōni somik, äbinemöv
gälik, if döks isufoms omi bevū oks: — o, nim
misalöfik e nejönik!

E nifüp ävedom so kalodik, so kalodik!
dökil pämutom svimōn sneko in vat al neletön

flodami vata; ab in neit alik ävedom hog, in kel äsvimom, smalikum e smalikum; äflodos so, das gladaplen ädlemom; dökil ämütom egelo mufön futis, dat glad no ätegomöv hogi; läto ävedom fenik, äseistom lestiliko e äflodom in glad. —

Gödelo feilel äkōmom, älogom omi, ägolom su glad e ädiblekom oti e äpolom dökili al dom al legivön jimatele oka omi. Us ävedom lifik denu.

Cils feilela ävipoms pledön ko om, ab dökil äniludom, das ädesänoms lezunön omi, e äflitom, in jekam oka, in miligatub so das milig äfalom su glun; jiman äluvokof e äflapof namis oka kobo, e täno dökil äflitom al tub, in kel mileg äbinom, e poso in meilatub e se at in cem —! Jiman äluvokof e äflapof omi ko staf, e cils ägonoms al fanön dökili, e äsmiloms e äluvokoms; — äbinos gudik, das yan äbinom manifik, ägonom se cöm e in nif, kel bletimo ikōmom, — e us äseistom äs in leslip.

Ab ävedosöv tu lügik konön dö misalöf lölik ut, keli äsufom in nifüp lonedik — —

— äseistom in lulak bevü rids, ven sol denu
äbeginom litön vamiko, lauds äkanitoms —
äbinos flolüp lejönik.

Süpito ätovom flitadis oka, äbinoms gletik-
um ka büo; ämoffitom e äkõmom suno in gad
gletik, kiöp apodabims älaboms flolis jönik,
kiöp flolabets äsmeloms so beno e in gad äbin-
oms kanads flekik. O! is äbinos so venudik,
so flekik! e — se bujadem äkõmoms svans kil,
lejönik e vietik; äsvimoms so nefikuliko su
vat. Dökil äsevom nimis lejönik e ävedom so
glumik.

»Offitob al oms, o böds regik! e ofunoms
obi, bi dälob nilön omes, do binob so nejönik!
ab binos neveütik! binos gudikum pafunön fa
oms ka pabeitön fa döks, paflapön fa goks e
pajokön ko fut fa jidünel!« e äffitom in vat e
äsvimom al svans lejönik, kels älogoms omi e
äsvimoms kol om.

»Funolös obi!« nim misalöfik äsagom e
äblegom kapi oka kol vataplen e ävalodom
deili, — ab kisi älogom in vat klülik? Älogom
dis ok demagi oka, ab no äbinom böd blägaged-

ik e nejönik, äbinom it svan. — Binos neve-
ütik, va binon se dökayed, ven eseiston in
svananög!

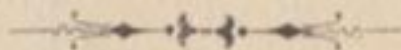
Äbinom vemo gälik demü misalöf ut, keli
iliedom; nu älesevom velatiko läbi oka. — E
svans gletik äsvimoms zi om e äglidoms omi.

In gad äkomoms cilils anik, äjedoms bodi
e glenis in vat, e cil smalikün äsagom:

„Svan nulik sembal ekömom!“ e cils vo-
tik i äsagoms: „Lesi, svan nulik sembal eköm-
om!“ e äflapoms ko nams e ädanüdoms
demü gäl, e täno ägonoms al fat e jifat okas,
e äjedon denu bodi e kekis in vat, e valiks
äsagoms: „Svan nulik binom jönikum! binom
so yunik e so jönik! e svans votik äglidoms
omi.“

Äsenitom senis selednik e ästegom kapi
dis flitad oka, no äsavom en kodi; äbinom tu
läbik, ab ye leno pleitälük, bi lad gudik nevelo
vedom pleitälük; ämemom posgonami e kofi ut,
keli isufom, e nu älilom, das valiks äsagoms,
das äbinom jönikum bödas jönik valik. Äjin-
om, das fols valik äglidoms omi, e sol älitom
so vamiko e so gudiko, e täno flitads oma

āmufoms okis, nōkeb lonetik ātovom oki, e
ladliko āyubom: „Dō lāb so mōdik no ādlimob,
ven ābinob dōkil nejōnik!“

M. Goldschmidt:

Denulogam.

In zifil sembal vōno puls tel ko lifayels 13—14 äblufoms tifōn de tedel. In neit ägoloms ini lemacem, ämanifoms monabogi e ästadoms depubōn, ven pälogoms e pädagleipoms. Tedel ävedom so zunik, das foviko älenunom tifami cōdele.

Pul bäledikün äbinom son luibamekela e pul votik äbinom son letidela, e bi also ävenūdon stimi famūla »stümik«, äplekon ko belobam tedela cōdeli so, das äseilom tifami ko stip ut, das äpōnončv pulis, e tāno äsedonöv omis se lom.

Ven son luibamekela ikōmom al dom, fat omik äflapom omi jūs äfalom su glun.

Naf sembal ästadom movegōn, is ävedom

nafadünel e nog in timil lätik, ven son äde-
manom fögivami e äsagom »adyö!«, fat äjokom
omi stonäliko se ok. Jifat fibik oma äsukof
omi al naf. Dalamel cödela äbinom plisenik,
niludlo demü calakomit, al xämön nafi büfü
monafam. Ävedom glumik logöl jifati e soni.
Älogedomis puli e äsagom: »Nog okanol vedön
man skilik,« e tãno ägivom ome taleabi bal.

Alonon, das son letidela päsedom al pa-
lefel, kel älödom in laned, e us äkanom lenadön
lanedatavi. Jüs atos äjenos, ämütom kömön
vädelo al fat okik, kel älogedom omi ko nebenäl
e äsagom: Fi!

Yels kils binoms efegolöl.

Mens tel ägoloms ini vab sembal leloda
n Yülän. Balim äbinom gletik e bigik ko
klotad sätlik, ab ye ze lelabik, votim äbinom
nepienik e älabom klotadi ko deköf viötik.
Mens bofik äsagoms »Glidi«, ab na balim ilog-
edom votimi, ävedoms nepükik. Ven lezug
ikömom al stajen nilik, in lelodavab äkömom
man, kel äbinom vemo pükotik. Äpukom ko
mens bofik, do äbinoms nepükotik. Äjinos

äsif älieloms vögi balvotik. Suno man pükotik
älüvom omis.

Timil efegonom, e man nepienik älenvödom
tävakopaneli oka ko smül fasedik: »Jinob, das
elogob onsi in fegolug.«

»I ob jinob atosi.«

»Nem obik binom Knud, e ol panemol
Niels Peter.«

»Lesi; binos so.«

»Yels mödik efegonoms, sis elogob oli.«

»Binos so.«

»Yels kils.«

»Ba.«

»Benö, ebinon pul e edunon puliko. Binos
valikos.«

»Lesi; if te *pul* no tu vemo binom fat
mana.«

Man nepienik ävedom stunik demü pük
at. Tāno äfovom: »Liko estadons — u estad-
ol — liko sötob sagön?«

»Sagolös »ol«. Abinobs keolels.«

»Liko estadol, Niels Peter? — Äbinoms
ole badugik. Ämonafol. Äbinos bo lif doglik;
liko ävedol man libik?«

»No ävedob libik; äfovob libaviliko in yels tels.«

»In yels tels! Len man otik e su naf otik?«

»No ebo so; bi ven ikömobs al zif *Åbenrå*, kiöp nafalabel älödom, ägetom nafi gletikum al dugön oti al Sulüfikop; is nafadünef mödikün ämogonom, bi votöpo is äkanom getön lemesedi gletik, ab deno äblibob su naf e len nafadukel.«

»Kikod äblibol?«

»Äbinom ye de zifil oba.«

»De zifil ola! Atos no äbinos lesumik!«

»No; ab fat obik ilabom ye giti — e zu — taleab, keli ägetob de dalamel.«

»Kikod ägetol taleabi?«

»Ven ästadob nafön, dalamel cödela ägivom obe omi e äsagom, das nog äkanoböv vedön man skilik.«

»Nevelo iklödob, das dalamel at äbinom so gudik. — Ab taleab bal no deno äkanom yufön oli!«

»No, ab i labedob oti nog.«

»Benö, so! läbamon. — Nevelo elabedob somi,« votim äfovom e äseifom. — »Benö, e tåno? Li-äblibol len nafadukel?«

»Si, e ätidom obe mödikosi. Äbinob skilik egelo ko nams oba.«

»Lesi, äbinol näm e äbinob kapäl,« votim äsagom ko vög e ko log, kiöp nepued e läsev-am äbinoms emo.

Balim älogedom omi fefiko, ab änepükom.

»No kanob nepükön, klödob, das binob fopik,« votim äsagom e äfovom: »Cali kimik labol nn, Niels Peter?«

»Binob kelosi nemon *beginale* — ab ol, Knud, cali kimik labol?«

»Lesi, ävedob lanedal, ab ämütob lüvön guedi, e poso äfalimob, e dalamel cödela ädagleipom obi.«

»Li-äbinos no falim snatik?«

»Falim äbinom snatik e pemitöl; ab lisibinom falimel sembal, kel ogivom lugiveles valikosi e kel no obekipom moni anik plo ok it? Dalamel ävipom dämön obi e äfovom xämön valikosi, e täno äbevolekom, das päcödatob.«

»Benö, e täno?«

»Täno äbinob ti peruinöl, ab ägetob gelüti, e yufü at okanob lifön. Ab no nog binob bäledik e edeliföl e mägob viliko blüfön dagetön

cali gudik. — Lilō, Niels Peter, kisi niludol,
das malos, das denu ekokōmobs is?«

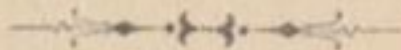
„Zelado te malos, das sōtobs meditōn atosi.«

„Niels Peter! Sagolōs *si* u *no* tefū atos,
kelosi meditob!«

„No jāfob magūgi. If binos gudik, osagob
si, if binos badik, osagob *no*.«

„Benō, binos gudik! Nu olūvob vabi is.
Adyō, Niels Peter!«

„Adyō, Knud!«

Rud. Schmidt:

Kläns neita.

In Finän vöno feilel yunik älifom. Do äbinos vob plönik lanedön gluni neflukik, egelo äbinom ye gälodik. In län at kiöp netam binom smalik, mens lifoms soaliko ko oks it e ko nat. Ven feilel yunik ämofom xolis oka bivedo e ätöbom oki ko mekön plaudaslitis dibik, äbinom yofik, ven laud äkanitom ovü kap oma; täno äjinom, das äkanitos in om it. Pag in kel älifom, püzümom de fots legletik e nepkulivöl, kels binoms in dil gletikün läna, e dö kels esagon, das tevon in ats äs su glun mela. Du hitüp blefik is lut labom klüli nekösömik, e äkanon kliliko logön lakis gletik, kels äseistoms in fag. Ven nu vendel äkomom, e te veal ätegom lunidi dela, nendas ädepubom löliko, täno äsenom gälodi anik, keli vob töpik

no ikanom xilön. Pianiko ven vendel äfegolom, gälod at päcenom e ävedom levip selednik äl nepesevikos. Ätevom ini fots, kiöp äjinom, das jadamags äbinoms bevü stams, e ven änilom omis, ädepuboms. In lulit selednik, äjinom, das äbinos zesüdik, das neit äninom klänis, e ävipom vemo sevön atis.

Sotimo in län äkōmom Mana-leplekel sem-bal; so magügel panemoms finānapük. Ko magügel at vōno äpükom, e äsagom ome vipi oka. »Ba okanob befulön vipi ola«, magügel äsagom. »Ab meditolös veläto; ibo no olujaf-os ole gälodi.« Feilel yunik ye ävipom, das vip päbefulom. »Benö,« magügel äsagom, »is binom bodil, lesävolös ati kudiko. In neit büfü zenodahitüp reg snekas e tlups gletik oma olasamoms nilü sim fota e odlinom se gef golüdik miligi jigolada sülik. If okanol luimön bodili in milig at e poso fidön ati, täno vip olik pobefulom; ab denu sagob ole, das opönitol atosi!«

Te dels nemödik äbinoms büfü zenodahit-üp; alina feilel yunik älogom, das neit äbegin-

om, levip oma äglofom; lesagis magügela no ämebom.

Fino neit penömodöl äjenom, e äspidom al sim fota. Su meidaglun plenik älogom in fag smabeli, kiöp nek büo ibinom. Ästopom kautiko. Süpito lit spagöl ästelom ovü smabel, e se flans valik älilom tonis selednik. Linü om sneks äbinoms, kels äniloms smabeli. Nevilöfiko äsukom snekis e suno älogom, das smabel äbinom kum legletik de sneks. Kum äglofom, ven änilom, e nu älogom, das valiks äbinoms linü snek gletik, kel älabom kopi so bigik äs nädabim gletikün e äflekoms okis zi om, e mils logas nidik älogedomas omi otüpo. Snekakop legletik ätenom oki, e in lut feilel älogom kapi oma, kel äpolom kloni golüdik, de kel lit äsegolom. Süpito älogom, das snek gletik äjonom linegi lonedik e ledik, e demü atos pajekom vemo. Täno älogom bifü ok gefi golüdik, pefulöl ko milig. Spidiko äluimom bodili ko milig e äfidom oti. Nu äjinom, das tons ut, kelis büo älilom, päföstenüdoms tumna. Äfugom äs spidiko äs mögiko, e äjinom, das ägonom spidikumo ka evelo. Läto ädisom.

Ven ädagalom, äbinos del klülik. Nu älogom, das äbinom fagik de top, kiöp älogom snekis, e äbinom lemäno saunik. Äbinos milig jigolada, kel istenüdom omi; nu ävaladom, das e ämanifomöv logis oma.

Sosus sol äbeginom disön, ägolom nesufädiko ini fot, e ven lulit neita ikömom, äbinom in top, kel löliko püzumom de bims ko stams vietik, kels älundoms in munalit. Zenodo glun ädisom e äbinom lulakik. Aneito no äbinos äs egelo. Zilek lenomik pipladom de mabastons nidik, ünü kel älogom vatapleni leklülik e lestilik. Lölikos äfomos äs banagefi legletik. Äsävom oki po bujad sembal al valadön kelosi äjenosöv. Zeneito älogom bevü stams fömis klilik e fogik, kels äfumoms se flans valik. Äbinoms jimans lejönik e lelöffik. Äbinofs peveadöl in veals klilik, kela köl vietik äcenom in lunid yulibik e glünik, kels änidoms ko klül gletik. Ven ärivofs zileki maba, äjedofs su sim klotis leitik okas, e älogom, das kops vietik ädepuboms in vat, e äpuboms lesuno denu. So ädunofs in tim anik; ab fino äjinos, das banam päfinom. Kum lölik nu älasamokom in zilek e

ädenüdom ko mufs flekik e nenomik, ab ye lejönik, linü mabazilek. Hel lonedik älagom flitöl ovü ofs, ye leno ävienos, e no älilon toni sembal. Ovü bimatipüns vesüvedo nog äbinoms liens glutik; ab lunid ledik in lut ya änoçom, kiöp sol in lefüd äsustanomöv denu. Bevü tuigs otüpo mun älitom. Lad yunela äflapom, e kapaflan omik änokom; ävipom, das älabom logis tum al kanön otüpo logön fömis lejönik. Äbinos sens kalodälik e selednik, kels no älevipoms juiti midälik, ab te ävipoms logön. Fino dag klänafulik äbeginom depubön, e fog ävedom solüdikum e vietikum; nog äkanom logön nekleiliko in fog at fömis lejönik; ab ven solastal balid äpubom, fog ävedom stem nedudlanik.

Yunel äsustanom se sävöp oka e ägolom da yeb. No igolom lonedo, büfo lulakavat äfulom jukis oma. Nu äkanom no logön mabazileki.

Ägolom al dom e äjedokom feniko su bedokik. Te äbinos slipil, keli äjuitom; ab ye äsenom gälodi selednik, bi äsevom bosì, kelosi mens votik no äsevoms. Ven ädagalom, gälod

ävedom klilikum e äfulom omi lefulniko, ab nu älevipom nesufadiko, das neit akömomöv. Sosus neit änilom, ägolom al fotasim e älogom fömis otik äs äneito. Leigo äjenos in neit kilid, e gälod omik äglofom.

In neit folid äkōmom denu al fotasim, ovü kel mun älitom, e fog ätovokom in lut. Äbinos top lejōnik, ab no älogedom atosi. Ävaladom, das jimans lelōflik äpubofsöv, ab — in neit at no älogom ofis. Glumiko ägolom al dom denu; ab in neits suköl i no älogom jimanis, e ävedom devik. Nu ädugolom i topis votik in fot al tuvōn denu jimanis lejōnik, kels egelo äbinofs in meb omik; ab nelābiko äbinos vanlik. Ätuvom nosi, kel fālo äpālos blesenis e tikis. Älogedom pledi jadas bevü stams e bujads ko lindif lefulnik. Tonis mödik ut, kels egelo binoms in fot e kels kōsōmo jekoms meni, äkanom distinōn se balvotik, e no äjekoms omi.

Otūpo in pag hitūpazāl yelsik äzitom, e netam disipik älasamokom pötü zāl at. I feil-el yunik äbinom plisenik äs in yels büfik. Nevelo iplafom menis, e ko jiyunels paga

ipūkom leviliko, do ilōfom neki ofas. Ab atna
no ājenos ās būo. Äbinos āsif ikōmom se lān
votik e no ābinom in pag ut, in kel pimotom
e ilifom. Fūm nenatik otik, keli siens omik
igetoms tefū dins in nat, i āsukom ōmi, du
ābinom bevū mens. Äbinos mals so mōdik de
nejōn, mebs so mōdik dō dols e tōbs lifa, kels
nu balidna ädlanokoms in lan omik, e dub atos
gālod kokōma āvedom nekoven e dol Äsenom
migi de zun e de glōt demū nek votik älogedom
dinis ko klil dclik at. Ävedos ome nemōgik
bli-ōn lonedikumo in pag, e denu āgolom in
soal fota; ab fot ābinom gagik e nelifik ās
būo, āsagom ome nosi.

Sotimō ākōmom al om tik ut, das nu, ven
ko logs ilogom kelosi te būo āblesenom, vob
omik āsōtom vedōn ome nefikulikum e lesu-
mikum. Nu ānolom kliliko atosi, kel būo ne-
kliliko iflunom omi. Äbinos zesūdik, das āgivos-
ōv gepūki se siām omik, ven āvobom vemo!
Alina, ven āblūfom atosi, vob ābinom ome
deno tom, e venud dela nu ābinom ome kof.
Lan lōlik oma pāpedom fa mebs glumik.

Vōno gödelo in fot ākolkōmom magūgeli.

At äbinom tävik e älabom staf in nam: äbinom tävöl al top votik. Yunel äkonfidamom ome glifi oka.

»Vip ola pebefulom,« magügel äsagom, »lesag obik elepükom oki. Nu sevol kläni pesävikün neita finänik. Elogol kolkömi jisonas de Mets-hallia e de Muru-eide, vatajigod e talajigod. Nulofs in fot dub banam e dub danüd fedu oksik, e su atos deslopom kod fluköfa in län.

»Li-okömofs denu? Kiüp ologob ofis denu?« äsäkom yunel ko cigs flamöl.

»Kokömofs in hitüpaneits kil *a yeltum*,« magügel äsagom. »Äsagob ole, das äbinos selednikos e pesävikos, keli evelo älogol. — Ab denuami töbo ologol.«

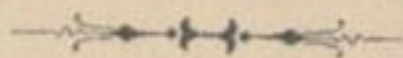
Yunel älogedom omi foätiko, e äsagom: »Äbinos badugik, bi no äsagol obe atosi!«

»Meditolös, va klödol, das vöds oba ilaboms sukädi!« magügel ägepükom e ämogolom.

Yunel ämekom mufi äs al funön omi; ab lefeniko ädisom nebü bim. Is äseistom zenodü lüxamlöf dela; äbinom glumik e glifik e älejekom dub tik at: sötön lifön. Fino pätuvom

in stad malādik fa lōdels paga, e āpolon omi
al dom omik. Āsaunom —, ab bi egelo ātikom
e ādlimom dō klān, keli ilogom, e bi vanliko
āvipom xilōn timi, no ādulos lonedo, būfo tim
ābeginom xilōn omi. Ābeginom vedōn dōfik,
e pos yels nemōdik ādeilom.

Bevūno ānolon, kelosi ilogom, e valiks āni-
ludoms, das gudikūnos ijenos plo om.

Holger Drachmann:

Löf e telegam.

In zifil, nilü pof in domil nulik ko stona-
slebs bäledik, älädom nafadukel — katan, kele
pänemom fa lümot e lüfat — Anton.

At äbinom länem omik; äbinom ye nemük-
ikum ka nems Olsen u Kristoffersen; ibo in
zifil nafels mödumik äbinoms ko nems at —
e ats no pänemoms katanes.

Lüfat pänemom zelado Mikkelsen; ab dilo
äpenom «Michelsen», e dilo äbinom konsal —
e zu konsal flentänik.

No bi äpükom u äpenom püki at; te bad-
iko äkanom penön dänapüki. Ab äbinos ze-
südik, das älabon in zifil konsali flentänik, äs
älabon konsali basilänik e konsali tükänik —,
kels i no äsevoms pükis at; e ven cal ävedom

vagik, älofon ati söle bäledik Michelsen, e älen-
sumom oti nen dodis; ibo in yels mödik no
ilogon nafi flentānik in pof, sesūmū balna, e
äsagon, das at äbinom finānel, kel itovom le-
stāni oka vādiko.

In jola āds plō zifil sotimo pipölūdom naf,
kel ba pälōnom fa net pleidik bevū Rin e At-
lamel; ab nafapölūds at kōsōmo äbinoms, segun
likōf lābik jola, so lefulnik, das tefū nem e lom
ālabon bevūspadi veütikūn plo niludams; e
āniludon egelo, das äbinom naf svedānik u naf
deutānik.

Nets bofik at ālaboms konsali in zifil, e bi
balid äbinom svedānel penintevōl, e telid ābinom
man pefegonōl de Rostock, kludo pūks in zits
at no āneletoms konsalefajāfis.

Benō —; konsal Michelsen ālabom jisoni,
kel pāmatapōmetof ko katan — ye tiemo —
nafadukel Anton.

Jimatel konsala āniludof ti, das ābinos,
kelosē ānemom fedī nepōtōfik.

Konsal bäledik ābinom man balik, sāgo
vemo balik, kel as dūnel yunik ikōmom al
zifil se pāda nilik sembal, ātāvom in tim anik

ko nafil, tãno ivedom canel, e ivõbom in tims
gudik — sagon, das võno tims gudik esibinoms
— moni dub selam boada, blõba e fitas sigik.

In bãled lätikum imatom jiviudeli yunik
se glezif. Matel ofa ibinom in cal gletikum in
sifamilit, e lemãno kuta-bõsinatedel regik. Alif-
om vemo in »klub võnik rega«, e us i ädeil-
om; ans sagoms, das ädeilom demü lufidam,
e ans åniludoms, das ädeilom demü tatopam;
ab binos zeladik, das ädeilom pos bal lefidas
mõdik in tim et, ba ås »Madsen makãbik«.

Jiviudel ågelütöf nosi — sesumü nemi;
e at soaliko no åkanom nulüdõn ofi, patiko
demü cãnapeneds badlik. — Lãbiko i no åge-
lütöf cilis.

In jiyunelüp oka ilenadof kukakani in kuköp
rega; nu ågegolof al flens usik oka; åbinof vo
nog yunik, lesumik, ålabof logabobis gletik e
flekik, e in tåg åbõnof fümik, kelos åplidos.

Is in kuköp rega nu ågetof cali gudik.

Du jãfatäv al glezif tedel Michelsen ålog-
om ofi. Ågetof zeladi tefü gud lõda omik, e
tãno åsukof omi as jimatel oma.

Pos yels tel åmotof cili, — jisoni.

Motöf ibinom fikulik. Jipulil äbinof zadik e fibik. Medinels tel zifila änedoms kani lölik okas al sävön lifi cilila. Ab lifi äbekipof, e täno pämatapömetof ko nafadukel Anton.

Ye no foviko. Balüdo pägodavatof.

Zel godavatama päfezogom lonedo. Ven äjinos zelado, das jipulil älifoföv, täno äbeginon lupükön dö nem ofk.

»Binos zesüdik, das panemof Bolette — so pänemof jinök edeilöl obik, kel älöfof obi so vemo, ven äbinob yunel!« äsagom konsal.

»Lupükol! so nemolös ofi vilikumo »Kesten« u »Sidse Malene«, nems at binoms leigik!« jikonsal äsagof.

Ab to tapüks zilik jimatela äbekipof ye nemi Bolette.

Benö; pänemof Bolette, e jifat ofik en äkösömof oki; sägo äniludof latumo, — äbinos in tim et, ven matel ofa ävedom konsal — das in nem pätuvom flentānapük. Nem ämebom dö »Omelette« e »Ninette«.

Das äzadon jipulili, no äbinos nekösömik. Cils valik pazadoms — patiko, ven te labon cili bal. Deslopos in mod e in vemöf. ?

Ab pāzadof levemūno.

Äglofof, äbinof smalik e vemo venudik, no malādōflk — tadilo āsagom medinel — ab äbinof zadik.

Ätidon pianiko ofi stikōn nemi in nudod, stokōn e gifōn vati in tiedaken. Latumo älenadof dub vilgin bāledikum deutānapūki — sesumū gens; va no äbinos stimik e va äbinos tu fikulik, no nolob; ven konsal ivedom velāto konsal, älenadof i flentānapūki nemōdik; e zu älenadof pledōn pianofodi e kanitōn kanitis nefikulik.

Ägetof lölo daduki kudik; e änolofof atosi, pato bi en ämebon.

„Bolette, cil löfik oba!“ āsagof jifat, kel in yels lätik ivedof pienik, „binos zesūdik, das meditobs dō fūden olik; ibo jiyunel ko daduk ut, keli egetol . . .“

E so äjenos, das pāmatapōmetof.

Ibinosöv plo jikonsal jok badlik, keli ba no ikanof sufōn, if no biseo jok votik izitom.

No kanon dagetōn valikosi in vol at dub konsalatiād — so äjenos ba in tims pūbligas bāledatik

Ko tiād flentānik atimo — in zifil, in lān
smalik — no stenūdon klōdati oka; e Mikkelsen
ābinom falimel baik.

Tims vōnik gudik ābinoms efegolōl; tims
nulik ābinoms badik; plisips plo ted e kodōt
pivotoms. Ba plisips bāledik at ābinoms de
likōf vemo gudikum, ab aliko: no fālo ākanoms
pagebōn. Konsal pātādom vemo, e stūm omik
in zifil ādiscm

E ven konsal Michelsen no fālo ābinom
man stūmikūn zifila, tāno ājenos, das nafadukel
Anton ākōmom al om.

Abinom cil palelas pōfik.

Ikōmom in naf e piflapom us so lonedo
jūs stimasen ipubom. Ävilom vōbōn nulūdi
oka ās men snatik, ab no āvilom patōlatōn ās
dog. Tāno ilūvom nafi e igolom in lān, ikol-
kōmom mani benodik, kel iyūfom omi konfidū
tālens e kalad, kelis āblōfom, e pul ivedom
man skilik, e nu ikōmom is al zifil e āvegom
as disanafadukel in bal nafas gletikum, kels
āvegoms al lāns lovemelik.

Suno āmostepom so gudiko das āvedom
nafadukel balid in naf, e ājuitom konfidi lōlik

katana e i uti nafalabela, kel no voto ätölatom
menis ko spal.

Anton äbinom man yunik e jönik; atos
yufos egelo.

So du niföp in sogis anik e in klubaleda-
nüd ilogom vomüli Michelsen.

Zadik e venudik, legudik in danüd, helem
blönik, logs gletik, kels äkanoms vedön vemo
flenik e nidik, — zu nam smalik in namateg
ledik e i fut smalik in stog ledik, kel äpubom
e ädepubom dis klot — glät ko vin, kel ne-
sküliko pätömetom in klot ofik büfū tabadanüd,
sekusads demü atos: „A! no en glifolös —!“
— e lad nafadukela pifanom.

Älöfom ofi; ämatabegom e ägetom ge-
püki: si.

Vomül Bolette Michelsen pimatapömetom
ko nafadukel Anton! atos äbinos zid lebalik e
velato gletik mula, e kludo no äpükon dö vo-
tikos in zifil.

Älupükon. E jifat ofik no äbinof ut, kel
äneletof givön lupüke at nulüdi: läd so visedik
e so stimadigik ä nolom zelado, das in teföds
valik ädunof pöfüdü ok it e jison oka, ven ä-

mödof numi utas, in kels äkanof elabön lüsonis.

If söton falön, vilon ye falön ko glol — äs kapels bäledik, kels luüno äkosumoms taelis bals in deil; dö atos jikonsal ililof du pükats sembal.

Das no ädetasteifofs kelosi äjenos, ba äkanos paplänön dub stad konsala.

Ven nafadukel yunik, ko tlep gletikum kai evelo, äkōmom in konod plivadik konsala e äbitopom vipi oka, tāno konsal äsumom nudodi no flentānik se gun bäledik oka, äseitom nam okik ko dlem fibik su jot dlemöl lūsona fūdenik oka e äsagom ko vög lovik:

„Nolob, das binol man ritik e dunik; ko gälod givob ole jisoni oba, e God läbodomös olis; ab otüpo osagob ole: Te mütol lekonfidön oli it. If ba no binob man peruinöl, e if ba no ogolob in sep obik as man snatik, so kanob te pos pölüds lätik, kelis esufob, seistön us as man pōfik. Ab begob oli no sagön otosi menes votik.“

Tāno nafadukel ipedom nekösōmo stenūdiko nami konsala e imürom vōdis nekapälNIK

ans, e poso konsal ko logod smülöl ibegom omi
golön al läds

Kludo ägolom al jikonsal e jison ofa.

Yels mödik ifegoloms, sis lümot idlenof
— äsagon, das no idlenof in yels telsevel —
tiemo kuta-bösinatedel regik päsepom. Nu
ädlenof; ibo läds nolofs, das kanon sufön
valikosi dub alens — ven pageboms ko
späl.

Binos kludik, das i jison ofa ädlenof.

So nafadukel ästanom us, ba pekofudöl
demü dlenam.

Lif oma zelado pikösekom plo luim, ab
äbinos su nafateg, das kösömo äkomipom ta
lömin luimik. Lustom ut, keli ivaladom getön
de konsal bäledik, idepubom e ivedom stom
lejönik.

Kitim lömib at ädepubomöv?

Lömib läto äfinom; sol äpubom.

Täno jikonsal ävipof logedön omis, ven
äkidom jisoni ofa. E äkidom ofi ko neskül e
kofudam lönlik in plisen lümota. I ävipof, das
ägolomsöv kobo su cemaglun. Älogedof omis
ko legäl, e valikos äfinos in ladäl teik.

Täno ävisiton famüli oka.

Dub atos lupükam pästopom in tim anik.

Vomül Bolette älifof äs fit in vat du atos, e lümot ilensumof cali ut, kel kositom simulön pecitöli e fögiveli otüpo, stimadig motik, kel payokom xamame, e löf motik, kel vipom sezükön gudikosi se din, kel no kanom pavotön.

„Ag; cil löfik, löfof omi so vemo, e dido, binom vo man jönik e bafölik, e ven no ovedom katan —!“

So äsagof egelo.

Täno dukel nafa sembal ävedom malädik, ebo ven igetom fledi legudik e äbinom naföl.

Äbinom man yunikum e nepematöl, ko kel Anton äbinom kopanel. Nafalabel äbesäkom nafadukeli Anton, va ivipom lensumön cali nafadukela malädik.

Top lonama äbinom Lisboa; äbinos zesüdik, das nafam pämekom spidiko, su atos monapöföd ädeslopom.

Äbinos stimakomit e lof pöfödik. Ven nafam ävedomöv läbik, äkanom nefikuliko sagön kludis: calamostep e mated sunik pos gekömam.

Nafadukel Anton äbinom legälik. Äspidom al vomül Bolette al nünön ofe nüni läbik at.

Ab äjinos, kelosi no ivaladob. *m*

Jison sa mot okik äsagofs, das no äsufofs, das äjenos. So in tim balid matapömeta »mogonön« ; leno!

Ätapükom sepeti »mogonön« ; äplönom, äbegom e äplekom — e fino äbinom fefik.

No iniludom, das pematapömetöl jönik e löfik oka ibinof so zadik e so nesiämik.

Ädlenon, äbegon, ämüron. Bevüno nafalabel denu äbesäkom söli Anton, va ävipom lensumön komiti.

Glumiko lüson ägolom al söl bäledik Michelsen.

Binos zesüdik, das monafol; natiko! Opükokob läds!

Atos äyufos.

Ab ogödelo, ven nafadukel Anton ämotävom, lümot no äbinof flenöfik.

Logs jönik vomüla Bolette äbinoms esvelöl demü dlenam, e ämoflekof logodi oka, ven äkidom ofi lätikna. *ofa*

Velato āpōnitof foviko e āgonof po om disivedū slebs tosū tapūk mota okik; ab tāno ābinos tu lāto. Leyan pikikom pos om; e zu — ko logs esvelöl no ākanof pubōn in sūt u len pof —!

Ānafom so spidiko, ĉas nafadūnef āstunom; e ven sembal nafelas āmūrom demū atos, nafadukel yunik āflapom omi so das āfalom su nafateg.

Abinos balidna, das nafadukel Anton iflapom eki.

Nilū Dover bot, kel āblinom penedis al lān, ānilom nafi. Nafadukel Anton ibinom in nafacem oka in düps tel us ipenom penedi lonedik. Āgivom it oti botele, kel āgetom fladis tel de filavin — pla voto bal — e otūpo āgetom būdi: no fögetōn blinōn penedi al potabūr.

„*I'll post it, myself, damn you capt'n!*“
āsagom botel e ākidom galaniko penedi būfū
āseitom ati in yākapok legletik oka.

Poso ānafom fālo denu.

Nafam ābinom vifik e lābik, e klud ābinom, das nafalabel āgivom lofi pōfūdik sōle An-

ton, ven ägekōmom. Ab nafadukel yunik ānī-
ludom dilo das no ākanom lūvōn nafalabeli
votik e dilo no āvipom daġetōn pōfūdi dāmū
kopanel malādik oka.

Nafalabel ābelobom tikadi sōla Anton, e
nu ālofom ome nafōn nog te balna. Denu An-
ton āvedom dukel nafa otik, e atna ānafom al
Zenodamel, e ālonon, das matam āzitomōv in
kel na gekōmam omik.

Bū āmonafom, izitom lekosilamakokōm
gamas.

Vomūl Bolette ākidof omi foviko, e no
ādalof, das āplānom. Äbisciton penedi lonedik
e āliladon emo oti. Du kids mōdumik e du
dlens anik ābevilof ome fōgivami.

Äfōgivof omi!

Binos so lesumik pafōgivōn. Zelado no
iklōdom, das atos ivedos sek peneda lonedik.
Ipenom bo vōdis mōdik dō lōf zadik oka, ab i
ipenom monedis fefik. Ab monedis valik at
no āvilof liladōn, e ven Anton āstopom in
pened al bepūkōn omis, ākidof omi su cig, su
flom e su mud — e tāno āfōgivof omi.

Tāno ādunom ās nevelo idunom būo: ālu-

sumom moni. Abinos zesüdik, das älemom matablimi, bi söl bäledik Michelsen idotilom e isagom, das no äkanomöv givön jisone oka matalegivoti votik ka läbadami.

Nafadukel läbik ba no iniludom, das lüfat äbinom so pöfik, ab äbinom ye läbik, äbonedon matanotami len pädel, e kludo äbinos zesüdik, das matablim pälujafom.

Äjinom, das äbinom pesuadöl, das i täv äplöpomöv gepelön debi oka, ven igekömom. Ibo ävilom, das matablim äbinomöv »nedebik».

Kludo ägivom jikonsale e vomüle Bolette dali zesüdik al lemön dinis zesüdik, — e täno ämonafom denu.

I atna äspidom vemo, e ästopon denu nilü Dover al givön penedi botele, kel ye atna te ägetom fladi bal ko filavin. Ibo pened no äbinom so lonedik; no äbinos zesüdik, bi nu suno ägekömomöv.

Läbi emü stomi lejönik e vieni gudik älabom naf du täv. Äseistom ä in *Malaga* ä in *Messina*, e su nafateg ädlinom ä vini spänik ä vini de Marsala; e täno äspidon al

lom; e »pepolöl fa flitads levipa» katan äanafom al jigam e matam okik.

Denulogam läbik, ven igekömom; gälod e kids e smüls e solanid. Te lefog smalik bal; äbinos demü matablim, kel ikostom tu mödo; ab lümot äsagof, das no äkanon spälön pötü matam.

Benö! gam yunik e pespalöl fa plaks biedik vola no vilom in del büfü matam okik mekön tapükis fefik (e ye vanlik) demü dins somik, kels ye ogletoms koveni loma; ab matablim no ävedom »nedebik«.

E poso matam äjenom.

Ivälön zenodadini bevü sätlöf tu miegik e luglol tu gletik; äbinos zesüdik, das nek päskanom (pato klödatels konsala), e ye äbinos zesüdik, das dig päkonsefom. Katan äniludom ye, das vilikumo äkanon binön miegik; ibo delids äbinoms so gletik. Äduliladom du büzendel nogna kalamazötis ko glum gletik, bi so mödiks äbinoms nepelöl. Äklotom oki ko gun blägik, nulik, keli teladel gudikün in *Messina* inägom plo om, e kel nog älabom smeli flifik de melavat. Älogedom oki it in

lok. Gun äsiedom lejöniko; — äkanom binön kotenik. Läds valik, — gletik u smalik, — jönik u nejönik, — yunik u bäledik — älesagofsöv, das söl Anton äbinom „man jönik“. E ye nafadukel äseifom. Nesuemik! Äbinom nilü pof läba; us lom lejönik e vom löffik ävaladoms omi; e avendelo älabedomöv dilis bofik; no fälo äslipomöv soaliko in cemil sätlik at, ... e ye, ävipom vemo mojedön guni de *Messina* e klotön oki ko melelaklot oka, monafön e penön al famül Michelsen, das ägekömomöv pos yel lafik. Ävilom vöbön moni so mödik, das äkanom pelön debi oka.

Ye; — äbinos lupükot! äbinom yunik, läbik e pos düps nemödik äbinomöv lüson gälik konsala! —

E ye; — äseifom nogna; no demü konsal, no demü jison, ab . . . . binos neplidik, das no kanon matön jisoni nen das mot sukof!

Tāno agolom al konsal, bifü kela yan köcanavabs tel ästanoms.

Äpedom nami söla Michelsen e ägetom vini. Tāno ägolom al läds.

Tlidöl da yan älilom luvoki fibik e älogom,

das lefog fugöl vietikosa äde pubom ini cem nilikün. Älogom zo in sälun. Su cemaglun äseistoms juks, stogs, helanads, disaguns, helalain, e su tab äseistom mirafestun in smabov ko sab luimik; — äzogom timilo, e poso ägolom al tab, su kel smabov ästanom, e äblegom oki ovü festun e lips oma äniloms glüni flifik. Ifögetom kofudami; lips omik pämufooms äs in plek, kela vödis no ä nolom, ab kela tiks lefulniko äfuloms siämi ritik e snatik oma. Nevilöfiko igolom ini klän, ini kel te matel labom giti al kömön. Giti at äjuitomöv vadelo, ab otüpo ba spels mödik ädepubomsöv. Äleplekom jimani junik, jönik e löflik ut, keli nu älogem in siäm oka, e äspelom, sägo if klän ävedom ome kösömik, das nevelo äpölüdomöv lefulniko spelis jönik oka; äplekom al spel jönikün yunüpa oka, dö taked mana du juits e du neläb. E devod omik at, du kel velato äfünom mati oka, pästupom fa jikonsal.

Äkömof naföl da yan, peklotöl in satinagun yelibik, namategs violetik e lol leledik in hel:

„Godö! li-stanol is? No binos lepötik!
Gam no mütom logön jigami büfo in glüg.
E zu du klotam; — is seistom velato stogs
cila — e disaguns! Votaflekolös oli! Gode
dani, bi no ikömol, du vilgin frandsen äklotof
ofi ko disagun — u gun. Kömolös nu!
Klödölös no, das espälobs. Mets tels de satina-
stof gudikun al gun! Li-efinedol festuni? Fi;
velato iklödob, das no ol idunol so! Ab so
egelo mans tågoms. Nos binos sanik omes.
Finedön mirafestuni, büfo kömoms al lom
oksik! A, binos so glumik. Jison löflik oba!
— Nu gololös, — mütobs klotön jigami ola
lefulniko!« —

E täno pämatamekoms, e täno äkömoms
al lom oksik, e täno äbinoms matels.

E ävedos gödel, e ävedos vendel — del
balid, telid e kilid. Katan Anton äbinom in
stad de glum e de dev demü visits, noteds,
smüls valik, e demü jonam valik de cems
loma omik.

Daduk katana Anton pizögom, ab nat
omik äbinom gudik; ädunom in lom okik, te
pedüköl fa nat gudik oka. Ye äbinom man

yunik — nämik e geilälik, kel balidna in lif
älöfom jimani.

Pos vig bal äkōmom glumiko al konsal
bäledik in konod plivadik ata.

Änesiom, ven konsal älofom ome zigadi, ko
glum äsagom konsale, das jison omik no egelo
äbinof äs äsōtof binön.

Söl bäledik Michelsen ädotilom:

„Vomalupük! Älabob lupüki otik ko mot
ofik, e ye äbinof jiviudel, ven ämatob ofi. Ab
valadolös! No binolös tu hitälik!“ —

„Binob leno hitälik!“ ägepükob Anton.

Konsal älogedom lüsoni.

„No binol man! In zif lölik no man sibin-
om, kel binom so ritik äs ol. Te binol tu yil-
ik, — binos kod!“

„Ag!“ . . . .

„Binos lupük. Voms aibinofs voms. If
no binofs gudik, ven tōlaton ofis gudiko, täno
. . . . no! sagob no, das binos zesüdik, das
tōlaton ofis badiko. Godö! Ab fümäl binom
zesüdik. Del sembal fūdo vedolös zunik; sagol-
ös, das omonafol in vigs anik: e garanob, das
jimatelil ola oyilof, e in fuden obinof gudik

egelo. Ibo binof cil gudik; e if te dālof sukön
klienīs oka e no egelo lielof al mot oka . . . . ;
ab, no dā!on sagön tu mōdo; kapälol obi
zelado, novo- li? Nu edekōtob tipi zigada.
Plidolös! Filäbolös omi e dunolös äs esagob!«

Pos dels anik söl Anton ägekōmom e äsagom
om smülöl:

»Eyufos, o lüfat! danö!«

»Benovipob oli!« söl bäledik äsagom.

Lelöfadels hitik no nog äbinoms efegolöl,
e äjinos äsif löf gletik nevelo ädepubomöv.

Bevünö dukel vönik nafa ivedom saunik
denu, do iniludon, das deil isumomöv omi.
Äbinos kludik, das Anton älvom cāli oka pöfū-
dü om, kel lölo äbinom man skilik e düna-
vilik.

Anton ädesānom nevelo plönön. Deno —
älabom cāli nonik; igetom famüli, e famül oma
iyufom omi tefū mekön debi. Liko dunön?

No iglumos nafeli yunik dagetön denu nafa-
dukelacāli vönik. Äbinom stīmasükik; ab
lāb oma tefū nafam e lāb oma tefū löf no
ibevolemekom, das ivedom pleidik; zu äbinos zesüd-
ik, das ānulūdom famüli oka.

Neläbiko naf, keli vöno idukom, imonafom bletimo al Vesünidän, e in pof no äbinom atimo naf gletikum.

Poso nafalabel äbegom omi kömön. Ägolom al om, e ven ätlidom da yan, älogom nafalabeli, kel len tab sembal ästanom ko telegam in nam okik:

»Li-binos velatik, das evedol matel?«
äsäkom nafalabel ko vög fefik.

»Lesi!«

»Binos gölik! Binol man yunik, e lüfat olik no okanom yüfön vemo oli. Li-nolol atosi?«

Anton äsagom nosi.

»Benö! no tefos obi, e aliko binos tu lätik nu. Edukol nafi söla Esbensen beno e ko läb. Äbinol dukel skilik su naf obik. Egetob agödelo telegami at, segun kel naf obik seistom in *Falmouth*, bi mel ämosumom nafadukeli ota. Pos meditam anik esludob lofön ole cäli nafadukela edeilöl. Li-binol vilöfik lovesumön nafi, kel seistom in *Falmouth* e us sulogön gudikamis anik?«

Anton äsenom, das cigs äflamoms, e fog äkōmom bifū logs omik.

Nafalabel älogedom omi, e tāno äsagom ko vög votik:

•Etelegafob foviko al nafadükel Nielsen e i al konsal in *Falmouth*, dat balam zesüdik okanom palujafōn. Binob kotenik, if onūnol odelo obe gepūki ola, if tāno okanol tävōn ko lezug ovendelik. Adyō!«

Anton äbinom legälik. Aspidom al lom okik e in bun lebalik äbinom in bicem.

Ti ilefālom jiduneli, kel äblüfof sävōn lussmūlami dub simulōn pesūpitōl.

Avilom gonōn bei of, ab tāno älogom logodi kofudik ofa.

»Kis ejenos?« äsäkom nesufadiko.

»Lād binof so — so . . . .«

No valadōl gepūki ägonom ini sālun

Us jimatel yunik äseistof su sōf, bifu kel vatabov āstanom su stul. Jikonsal äsiedof e äluimof kapafanis jisona.

•Godō!« äluvokof lūmot, ven ägolom ini cem, »Li-logol no . . . .?«

Mot zadik ājonof āl jison, kel lenu ālusput-
of mekadiko.

„Li-binol malādik?“ āvokom e āgonom
al of.

Jikonsal āmojokof omi ko namamuf teatik.

„Kis binos? Devolō! dalolōs obi . . . kis
ejenos?“ āvokom ko vōg zunik.

Jikonsal āsustanof. Älogedof lūsoni e ā-
sagof ko vōg dibik e selednik:

„Mens binoms egelo nenolik e bleinik ās
nek. O Anton, jimatel olik binof malādik, bi
— bi okanol valadōn vedōn fat!“

Foviko Anton ākienom nebū sōf e āpedom
nami vietik jimatela okik. Kid pedesānōl pā-
stopom dub lusputam denuamik, e poso
āgivom vati jimatele okik e ālilom pidamis
fenik ofa.

„O, Bolette lelōfik oba!“ āsagom „Äbinos
vo sūpitam gālik, novo-li? Ab kisi osagol, if
ob i labob sūpitami — nepevaladōl?“

Lād Bolette Anton ālogedof mateli oka ko
logs sākōl.

„Kis binos?“ āsagof loviko.

„O, Bolette; binob katan —, odelo obinob katan — odelo otävob ko naf obik!“

Luvoks tel — luvok yamöl bal se söf e luvok vutik bal se stul jikonsala. Jimatel malädik äsustanof, ägefalof su söf, äluvokof, älusputof, du mot äzisumof ofi ko lams oka äs jitiaf zisumof cili oka.

Anton ästanom muediko nebü söf.

Äblüfom nilön söfi denu e äblüfom pükön, ab luvoks nulik äropoms omi. Tāno ägolom ini cemil oka e is äbeginom smokön pipi, kel ye pänösom suno.

Is äsiedom in tim anik e ätikom dö naf-elacemil oka in „pofasüt“. E ven bevüno ived-os stilik in nebacem, ägolom denu al jimatel malädik oka.

Stad äbinom leigik. Jison äseistof nelediko su söf, e jifat äsiedof nebü söf e äluimof kapafanis jisona.

Anton ägolom loviko al söf. Anton älogedom lümoti.

„Benö, liko stados?“ äsäkom ko vög lovik,

„Takedö!“ jikonsal äsafof. „Gololös nu e dabegolös fögivi ofa!“

Äblegom oki ovü söf. Logs löfik ofa le-
blamöl e ye begöl, älogedom s omi e nam vietik
ofa äseitom oki feniko in nam omik.

„Novo-li?“ äsagof. „Nu otävol no! . . . .“

In pozendel otik Anton äsiedom in lmo
medinela gudikün in zif.

Medinel äbinom man visedik, kel ivöbom
oke mäkabi gletik.

„O, Anton löfik oba, pidob oli. In zids
somik, e pato balidna — —; — jimatel olik
binof no stenüdik. Li binom täv olik vemo
zesüdik? Valadolös! Ebinol vo läbik egelo. Na-
tiko no vilob dekonsälön; . . . . ab okanos ba
dämön jimateli ola, if otävol. Meditolös! Oköm-
ob al ol odelo!“

In del nilikün ästanom Anton in konod
nafalabela. Cigs oma no äbinoms so ledik äs
in del büfik.

„Benō; gälos obi logön oli, söl Anton.
Otävol avendelo?“

„No, no — danob oli, ab . . . .“

Nafalabel älogedom omi.

„Binob glumik demü ol, Anton. Nu söl Nielsen otävom pla ol. Givolös obe telegamazöti ut. — Danö. Adyö!“

In vendel otik jikonsal äsagof:

„Änolob, das no ämotävölöv. Atos ibinosöv velato badlik, ven jimatel olik binof so malädik. Mebob, das äliedob vemo, ven ägetob jisoni löfik oba. E ven no labon löfi matela oka . . . . Zu no mütol tölatön cili oba, äs jimatels nafelas vötik patölatofs; matels ofa nafoms foviko in del pos matam. Michelsen ekanom lifön is yufü klödat oka, e kludo i ol okanol. Söl katan Anton zelado okanom binön pliscnik, ven cil balid oma pagodavatom. Obinos tid smalik plo söls nafalabels!“

„Dledob, das ovedos tid smalik plo nafadukels!“ äsagom Anton, kel äsiedom in söf nebü jimatel oka.

E söl Anton äliedom levemo, jüs motöf izidom. Badlikünos äbinos, das äniludon, das motöf äzidomöv vadelo; aliko te äpükon dö atos. E jimatel yunik äpidof oki, e lümot äpidof ofi in sepets jekik kels äjekoms bineli

zadik, kel tadilo änedof yofami. Fino söl Anton i äidom oki it — ab muediko.

Zadöf e pidams valik flanü om äbinoms vanlik; jimatel yunik oma äniludof, das äbinof jiman lebalik in vol, kel iliedof so vemo, e jifat ofa älabof niludami otik.

Zu älabom delidis mödik, e ävöbom atimo moni nonik; ämekon cilaklotis, e du nägam at klotilas, äsagof läd Michelsen egelo:

„Godö! spelob, das okanobs gebön klotis at, kelis nu nägobs . . .“

„Kisi niludol, o möt?“ äsäkof jimatel yunik ko vög yamöl.

„O, cil misalöfik oba!“ jikonsal äseifom e logs ofa ävedoms luimik.

E täno jimatel in söf ädlenof e jimatel len tab ädlenof, e äpükon dö deil e dö funafeil, pla pükön dö lif e dö kled.

Anton äbinom devik. No ämägom golön in süt, bi no ämägom kolkömön tedelis, keles ädebom moni, e ven deno segun konsäl medinela äspatom ko lümot e ko jimatel, ägolom egelo in tlep.

Fino motöf äzidom.

No binom kovenik, pato no balidna. Jiman liedof kösömo tu vemo; ab man i labom liedi oka demü nevobadöf pemitöl oma, kel dislitom ladi umo ka luvoks dislitoms lilis.

Ab lif binom fef gletik; mebobs atosi pötü motöf e pötü deil.

Motöf äzidom is nevifiko ab ye läbiko. E ven taked selednik at ivedom in cem, taked at, keli men nonik okanom fögetön, Anton ägolom ini slipacem, e ven äkienom nebü bed, e ko devod äkidom nami vietik e nepienik, täno jifat yunik äflekome logodi neledik oka äl om, e ko vög lovik äleblamof omi.

Nogna äpedom nami ofa, ägolom ini sälun, kiöp äseitom oki su söf e ämürom:

»Binob ye so läbik!«

Valikos äblicos beno. Jimatel malädik äsustanof se bed e äsiedef lestiliko in stul gletik. Ab alina, ven pulil ädlenom, ätegor lilis oka yufü nams e äpidof oki.

— Benō; mots yunik obas binofs neva fibik.
E kim labom kodi?

— Tim, tim, tim.

— E li-odejafobs demū atos pianofodis,
tiedavati e kulivastidis?

— No —

Fino lād Anton äbinof saunik denu. Tāno pulil ävedom malädik. Äbinos zesüdik, das äbinom fibik; cilils valik binoms fibik, kludo i äbinom fibik. Balüdo nimafam jifata, ab äkanof no sufön atosi, tāno nimafam dub miligaflad. Poso äblufon miligamoti, kel ätifof, e tāno miligamoti, kel äludlinof, e poso miligamoti kel no äkanof nimafön. Fino ägebon fladi denu, e stomag pulila äbinom in stad lefulniko nemögik.

Stomag malädik cilila sembal kostom moni mödumik ka man nepematöl okanom niludön. Anton äilabommoni nonik, ab älabom pulili oka, e leno ävipom pöludön omi.

Anton ägolom al sanel vadelo. Sufad sanela äsufom xamami; ägepūkom söle Anton egelo so: „Lāds olik no mütofs blüfön so vemo! Pulil binom saunik e stenüdik; nat oplokudom nati!

Anton älabom nu debi so gletik, das no
änolom liko dunön.

E kilidna läb änokom su yan katana
Anton.

Nafalabel ädesidom pükön ko om. Telegam
nulik ikōmom. Naf pidiblekom e äseistom
nilü jol de *Farild*. Katan Nielsen ibinom
nelābik. Nafalabel nu älofom söle Anton cāli
as katan.

Anton ägekōmom al lom okik ; atna
äbinom vutik demü gälod Lūmot isegolof;
anūnom jimatele okik zidi läbik e sludi oka.
Komfed omik äsōtom papākön!

Äjedof oki dlenöl ovü kled:

„Li-kanol motävön, li-kanol lüvön omi?

Logolös, labom logodi so liedöl! No, binos
velatik, kelosi möt aisagof . . . .!“

Äseitom nami oka su jot ofik,

„Bolette!“ äsagom. „Klōdob, das jifat olik
edunof vemo negitiko is in lom; esumof
ladi ola obe, e ti esumof dilili lada obik
dāmü ol. Kanob ti sagön: Gode dani; ibo
nu kanob dunön äs man lisanik. Pulili
us löfob levemo; löfob omi umo, ka ol, ji-

fat omik, löfol omi. Ab binos ebo demü om, das dunob nu. Poruinobs, if no odunob nu; nolol atosi, ab binol cil e fögivob oli. — Nu tävob ko potavab e pos düps tel okanob binön in *Frerup*, kiöp lezug valadom. If ojenos, das pulil ovedom-la vemo malädik, kanol tele-gafön. Sagolös täno, das sötob kömön, e okömob. — Nolol, das tefos läbi obas. No nogna vilob sagön, das deb obsik binom legletik. Binolös stanälik; klödob, das obinob läbik e — no epükob fälo. Kidolös obi e adyö!“

Täno äblegom oki ovü pulil, kel äluvokom demü stomagadols.

Lips fata äsagoms vödis anik al son; e poso fat ämogolom.

Pos tim nemödik jikonsal äkömof e älog-of jimateli yunik, kel äseistof dlenöl su söf.

Ven tep kolkömom meli, binos damat jekik, ab ye jönik. Ven lümot zunik segifof tepi senas okik ovü mel lada, i binos damat jekik, ab no so jönik.

Jikonsal äbinof zunik: Abinom men nedan-ik, nemen, fat nenatik, kel ämogonom se cil

vemo malädik e se jimatel vemo fibik. Ab kiöpa ikömom? Ikömom se miot; äbinom bapel, son feilela sembal, globel, keli famül stimik ilensumom. . . . .

Läd Bolette äblüfof stopön vödaleflumi; äjemokof. Ab nu mot äslanof jisoni; e fino voms bofik ädlenofs, e balim äpidof votimi.

Pulil äbinom netakedik, lulit äbeginom Jikonsal äsedof foviko jidüneli al medinel, ab at ägepükom, das bi ixāmom cilili agödelo e no ituvom kodi al tlep, e bi te älabom timi nemödik, no ävilom kömön büfü ogödel, if no cil ävedom vemo malädik.

Jikonsal äslanof denu. Medinel i äbinom nemen e bapel; äbinos natiko, bi no nog igetom soledi oka, das no ävilom kömön! E denu ädlenofs, e balim äpidof votimi.

Nu älesagof jison, kel igalof du neit lölik, das kap ofif äbinom vemo malädik, e das äbinos zesüdik, das ätakedof oki. Ab möt, kel igalof du neit büfik, älesagof, das äbinos kap ofik, kel äbinom vemo malädik, e das äbinos zesüdik, das of ätakedof oki; e

täno jikonsal äseitof futis oka in söf, kujabi dis bāk okik e tapi ovü gun okik, e äyilof feniko plo valüd slipa.

Läd Bolette ko kapafians noköl äsiedof len kled. Ifiläbof litapoli, ipladof oti su tab, e ipladof jüli glünik ovü om Lunid glünik äfalom ovü pulil, kel egelo äbinom netakedik; äluvokom e ädlenom sotimo. Mot äsumof fladi, äsmekof miligi e ägegivof omi ome. Äfinedof dis om; äbinom luimik, ab so äbinom egelo. Äluvokom denu.

Jikonsal ätovof kapi oka e ko vög zunik äsäkof, kis ejenos.

»Godö!» mot yunik äsagof. »Pulil nevelo ebinom so malädik äs nu. Klödob . . . .!»

»Lesi!» jikonsal äsagof slipiko.

»Möt! Li-niludol, das binos zesüdik, das telegafob. If nu . . . .!»

»Natiko!» möt ämurof. »Pladolös kledi is len ob, e okledob, du gonol al telegafabür. O, God konsefomös obis!»

Jison äpladof kledi nilü nam motik, kel foviko äbeginom kledön. Täno jison ägolof, e nog in sekuns anik äkanom nam möta kledön.

Poso nam äfalom e otüpo fut balimik jikonsala, so das lainastog yelibik äpubom ovü juk blonlik. Mud äbinom manifik, e se ot äkômoms tons naudik. Nintlidel foginik sembal ilesagomöv töbo, das äbinos jikonsal flentänik, kel äseistof is.

Läd Anton ästanof in cemil nabik telegafabüra, kel pädalitom fa litapolil. Nam ofik ädlemom, ven äsumof telegamazöti. Lut us äbinom lejekik, e us po litöp äsiedom potacal-el nepienik e i telegafel so fefik e nemufik äs Fatum it.

Binos egelo selednikos in telegafabürs valik, sägo in zifil smalikün. Büramens ainestimoms luti flifk e aihetoms litöpi manifik. Lusmel selednik egelo sibirinom inbür somik. E zu lilon levelöfikosi: tik-tik, tik-tik, kel kanom sinifön so mödo u so nemödo, ab ofen sinifom lifi u deili!

Läd Bolette Anton äsumof spidiko peni e äpenof vödis anik.

No, ävedomöv tu lonedik e äkostomöv tu mödo. — Telegamazöt nulik. —

Nu telegam ävedom säto blefik, ab äbinos

tonabapök. No dälon menodön depadi nen jonön oti telegafele, e leno ävipof pükön ko Fatum.

— Telegamazöt denu. —

Äseitof kapi oka in nams e nevifiki äbeginof penön. Lunid litapola äfalom ovü matalin ofa. Älogedof glumiko omi. No, — äkanof no penön. Äseifof e dub atos äslugof bosiluta badik in cemil; äbinof malädik; äbinos zesüdik golön seo.

Lut äbinom lüdik, ab no äbinos vien, e löpo su sül stels takedik ästeloms da lefogs gedayulibik. Ätikof, das stom, if te äbinom levelöfik, äbinomöv gönik glo täv söla Anton. E täno — äbinomöv katan!

Lad ofik änokom mekadiko. Ävilof nu golön al lom, ävilof stanälön; äbinos blig ofik. Ämeditof vödis badlik ut, kelis mot ofik isagom tefü om in cems omik!

Cems omik! Balidno ätikof so. E cems at äsötoms papelön, e kiom äpelomöv omis, if no om äkanom? . . . . .

Nu äbinof in lom.

Pulil äseistom dlenöl in kled. Möt äslipof.

Lād Bolette äbinof jiman zadik, ab binels zadik som ailabofs senamis zadik; paijekofs fa glob — ven kanofs senitön oti.

Älogedof moti oka, seistöl us su bäk in seit nejönik, mud ofik äbinom manifik, e ulabof zugami nejönik bevü cig e cün.

Fi, äbinof velato hetlik — e badugik!

Jison ti ävedof dledik. Äjedof tapi ovü mot slipöl e äspidof al pulil Äkidof omi e ävedom takedikum. Tāno äseitof oki su bed.

Äbeginof slipön, ab ebo ikikof logis oka, ven äjinof, das pulil ädlenom vemo. Lesi Äsustanof, äkipof litapoli ovü pulil, kel älusputom e äluvokom otüpo, e kela logod äbinom pesvelöl, cigs oma äbinoms neledik, logs smalik äbinoms fenik. Äluvokof, ägolof al mot, ämekof galön ofi e ägonof al telegafabür, kel päidalitom fa litapolil badik. Su telegamazöt äpenof spidiko: Kömolös foviko, pulil odeilom suno. Ägivof zöti söle Fatum, kel äsumom oti, änumom vödis, äpenom bosi e ägegivof moni anik

Äkikom litöpili denu. — Alogof, das

Fatum ägolom al telegafaplepad; älihof: tik-tik, tik-tik! — Nu telegam pisedom al Anton. Poso ägonof al lom.

Jikonsal äsiedof in söf, laboföl pulili in vüm okik e kledoföl omi sneko. Äluvokom äs äbinom fopik. Läd Anton äseistof pulili in kled, e äluvokom nemödikummo. Denu ävedom netakedik, e denu ävedom takedikum; — äslipon nemödo, ägalon, no äpükon; neit äfegonom.

Ogödelo pulil äslipom gudiko. Zendelo Anton äkômom da yan.

Äbinom vemo neledik. Äsagom nosi, ab ägolom foviko al kled e ämosumom bedaklöfi, kel piseitom as jül ta delalunid.

Pulil äseistom lestiliko.

„Li-binom edeilöl?“ fat ämürom.

„No, no!“ jimatel ävokof. „Slipom. Äklödob — fögivolös obi, ab aneito — ag; no nolol — äbinob so tlepik!“

Anton äsiadom oki su stol e ko nams ätegom logodi oka.

Äseifom, äsustanom e ägolom se cem.

Vendelo ven äkōmom al lom se nafelaklub,
äbinom dlinamik.

Ven ätlidom in cem, äbeginom kanitön;
täno äsumom pulili se kled, äkidom omi e äseit-
om omi in kled denu; ädeklotom oki, äsiadom
oki su bedasim, äsmilom kleiliko e fino ädlen-
om.

In del suköl ädabegom fögivi, e matel e
jimatel äbedoms göliko avendelo.

Täno tedels äsedoms kalamis. Anton ävedom
zunik, äbegom omis sumön domömi lölik e i
lümoti, keli älublamom, bi ävilof pükön ko
Bolette, e fino ägolom se lom al dagetön cäli
as kukel in nafil sembal.

Vendelo päsükom al lom fa nafelakopanel
vönik tel. Älefalom su cemaglun e älusputom.

In del nilik äbinom malädik, äblibom in
bed, ägetom medini, ädabegom fögivi e äpidom
fäti oka.

Somo vig bal äfegonom. Lümot no fälo
äkōmof in lom, e äjinos äsif atos ästilos siämi
zunik söla Anton.

Äsagom nu fefiko, das ävilom golön al
glezif al dagetön cäli as nafadukel, ab kludo

äbinos zesüdik, das äselom domömi lölik oka e jimatel e cilil äsötoms lödön in cemil vönik oma in pofasüt. Jimatel omik ivedof nepükik e tlepik; ye äkinof tapükön nemödo, ab ävedom zunik, älublamom ofi, e — ägleipom ofi in jot e äjokom ofi se ok.

Älefalof su glun e älilom luvoki smalik.

Ab älilof luvoki vemo kleilikum demü dev e demü pönit, e äjedom oki ovü of, ätovom ofi e äseitom ofi in bed. . . . .

Ämanifof logis oka. At, luvok matela ofik, ätonom nog in cem. Ab bed äbinom vagik; e litapol älitom, e puli äseistom takediko in kled okik, e se sälun älilof seifami mota.

„Kludo edlimob! Gode dani. Ab depad, telegam? — no etelegafob, edlimob. Nogna: Gode dani!“

E lād Bolette Anton älogedof ko gälod pulili, e dlens äkömoms in logs ofik. Älogedof nökebi smalik, kel vo no äbinom nepienik. Sten ledik bal — no tel. Avedof tlepik. Ab süpito — binon mot e sevon kludo difikosi —

süpito ädetegof klotis pulila e älogedof joti e baki oma.

„Pulil löfik oba! Li-elabol doli?“ —

In vol at tuvon nimilis blägik — u bufumo flibis — sägo in doms klinikün.

Täno jimatel katana Anton ägolof ini sälun, äsiadof oki len tab, äfiläbof litapoli, äsumof pöpi, peni e nigi, e äpenof penedi vemo lonedik al matel okik.

Li-dälon logön? — No. Kelosi jimatels yunik penofs al matels okik — e patiko kelosi jison konsala äpenof al matel okik in vendel a t, no dälon liladön.

Ab ven lätikummo ifinof penedi e äsustanof al lesävön penedi jüs gödel nilik, älogof äl söf, kiöp jikonsal äseistof.

Jison älogedof moti. Akanon kapälön logedi: — O möt! Nu sötöl lüvön obi. Aliko: te balna a vig vilob pükön ko ol! —

E täno ägolof ini slipacem.

Vigs tel pos zid at katan Anton ädugom nafi o k a ini pof.

